

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**EVANGE=||LIA || QVAE CONSVETO || MORE DOMINICIS ET ||
alijs Festis diebus in Eccle-||sia leguntur**

Aemilius, Georg

COLONIAE, 1555

Ad Evndem Clarissimvm Virvm Doctorem Echtium, Elegia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69317](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69317)

AD EVNDEM CLA
RISSIMUM VIRVM DOCTO-
rem Echtiū, Elegia.

Docte Machaonias Echti curare per artes,
Nomina Bacchouij qui genitoris habes,
Cuius ad undantem notissima gloria Rhenum,
Fertur ad Eoas occiduasq; plagas.
Accipe de sacro deductum fonte libellum,
Nomine qui gaudet se decorare tuo.
Accipe, nec tenues, ideo contemne Camœnas,
Quod uix digna tua carmina laude ferant.
Sunt humiles fateor, nullumq; merentur honorem.
Debuerunt potius nocte silente premi.
Sed quia sacra serunt paruo conscripta Libello,
Hac solū sperant parte placere tibi.
Scilicet in templo, quæ festa luce sacerdos

Euāgelia.

Explicat, ad plebem uoce tonante suam:
Fontibus è sacris quoniam sunt omnia sumpta,
Et uitam Christi mira q; gesta docent,
Impulit idcirco nostras ea cura Camœnas:
Talia ut heroo carmine uersa darent.
Seruijt imprimis nostræ labor ille iuente.
Disceret ut Musas, ipsaq; sacra simul.
Nec scelus est molli cælestia dogmata uersu
Claudere: non ullum res habet ista malum.

Per

ELEGIA

Perlege scripturæ mysteria, carmine Mosen
Inuenies grates persoluisse Deo.
Aspice Dauidem Psalmorum sacra canentem
Carmina, cum resonum pollice tangit ebur.
Nec tantum numeris, laudat quoque uoce tonantem,
Versibus harmonicos applicat atque modos.
Carmina sunt munus diuum, sacrisque canendis,
Diuinum uates undique nomen habent.
Si seruire Deo debent quaecumque creata:
Cur quoque non illum carmina nostra colant?
Sed nulli spero suberit mens inuida recto,
Improbet ut uersu reddita sacra meo.
Atque utinam tantis equalia carmina rebus,
Illis ex minima dignaque parte forent.
Pro facto tamen interdum conatus habetur,
Sapientius in magnis et uoluisse sat est.
Nos igitur cepto tentauimus ista labore,
Duximus ad finem ceptaque nostra suum.
Inde quid effectum nobis, uel quid sit omissum,
Iudicium doctos hoc penes esto uiros.
Hanc tibi censuram medicorum summa relinquo
Gloria, tu iudex carminis huius eris.
Quicquid et hic statues, nobis per cuncta placebit,
Arbitrij stabo uoce cadamque tui.
Et quoniam ante alios excellis in arte medendi,
Nec minus antiquo Pæone nomen habes,

Te

ELEGIA

Te precor ut nostro quæ sunt errata libello,
 Dignere his medicas applicuisse manus.
 Nō opus emplastris, procul hinc catapotia cessent;
 Non ego pastillos hac mihi parte uelim.
 Officio tantū calamus fungatur amico,
 Deleat errores æqua litura meos.
 Et potes, & debes nostras censere Camœnas,
 Proderit his limam sustinuisse tuam.
 Quin etiam fidum te conuenit esse patronum
 Carminis auctori, carminibusq; simul.
 Inuida non deerit censorum turba malorum,
 Hoc quibus in promptu carpere & illud erit.
 Nec quia sacra canunt, sacrorū propter honorem
 Carminibus parcat liuida lingua meis.
 Ah quoties dentem torquebit Zoilus atrum,
 Versibus ut nostris uulnera seua ferat.
 Arguimus cuncti, non emendamus amici,
 Cernimus errores, tollere nemo iuuat.
 In uicio alterius, ceu Lynceus alter, acuti,
 In nostro segnes, cæcæq; talpa sumus.
 Ergo tibi nostri sit tradita cura libelli,
 Tuta patrocinio sint mea scripta tuo.
 Sic ego dum uiuam uestro propensus honori,
 Et meriti gratus debitor huius ero.
 Quod superest, multos fatis tribuentibus annos,
 Perpetuoq; foelix incolumisq; Vale.